

Nr 32.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 28 mars 1913.
» » » i Andra kammaren den 29 mars 1913.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående utfärdande av vissa föreskrifter i fråga om utarrendering av prästerskapets löneboställen.

[Första kammarens tillfälliga utskotts (nr 1) utlåtande nr 8].
[Andra kammarens tillfälliga utskotts (nr 4) utlåtande nr 1].

Till Konungen.

I kungl. förordningen den 15 september 1911 angående utarrendering av prästerskapets löneboställen föreskrives beträffande lägenhetsinnehavare å desamma, att vid löneboställenas utarrendering skall iakttagas vad i kungl. kungörelsen angående beredande av tryggad besittningsrätt åt innehavare av vissa lägenheter å prästerskapets löningshemman den 15 april 1904 stadgas beträffande sådana lägenhetsinnehavare, som bebo dem själva tillhöriga, före den 1 januari 1904 uppförda byggnader.

Nu har inom Riksdagen väckts motion därom, att samma trygghet i besittningsrätten måtte tillerkännas jämväl sådana lägenhetsinnehavare å prästerskapets löneboställen, som bebo dem själva tillhöriga efter den 1 januari 1904 men före den 1 januari 1913 uppförda byggnader.

Ehuru antalet dylika lägenhetsinnehavare icke torde vara särdeles stort, och ehuru utanför de i motionen avsedda föreskrifternas räckvidd

måste komma alla de lägenhetsinnehavare, som bebo lägenheter å boställenas under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning ställda skogs- och hagmark, har Riksdagen dock funnit motionens syfte beaktansvärt.

Under ärendets behandling har Riksdagens uppmärksamhet fästs därå, att i 1911 års förordning bland annat föreskrives, att löneboställe, där så finnes lämpligt, må utarrenderas i flera lotter. Enligt Riksdagens mening bör denna bestämmelse hava sin tillämpning även på de lägenheter, som i motionen avses. Tvivelsutan vore det också för lägenhetsinnehavarna förmånligast, om de finge direkt med vederbörande myndighet träffa avtal om sina lägenheter och sålunda bliva självständiga arrendatorer. Därigenom erhöle de optionsrätt jämte andra förmåner, varom förordningen stadgar, eller, med andra ord, en verkligt tryggad besittningsrätt till sina lägenheter. Ifrågavarande utväg synes således Riksdagen böra företrädesvis anlitas. Men då det kan inträffa, att en lägenhet med avseende å densammas läge eller andra förhållanden befinnes icke lämpligen böra utarrenderas såsom en särskild lott, i vilket fall ovan angivna utväg icke står till buds, synes skydd i omhandlade hänseende böra i görligaste mån beredas här avsedda lägenhetsinnehavare.

Ifrågavarande lägenhetsinnehavares ställning torde visserligen, enligt vad Riksdagen inhämtat, komma att bliva föremål för behandling av den utav Eders Kungl. Maj:t den 10 juni 1912 tillsatta kronolägenhetskommissionen, men innan bestämmelser rörande dessa lägenhetsinnehavares besittningsförhållanden kunna bliva antagna, är dock måhända ett avsevärt dröjsmål oundvikligt. Kronolägenhetskommissionen torde nämligen först om något år kunna framlägga förslag till hithörande ärendens ordnande i hela deras omfattning. Under väntetiden kan ställningen för de lägenhetsinnehavare, som uppfört sina byggnader efter den 1 januari 1904, bliva synnerligen svår, då arrendatorerna äro oförhindrade att låta vräka dem eller av dem utkräva oskäliga avgälder.

Det synes därför Riksdagen önskvärt, att ifrågavarande lägenhetsinnehavares ställning provisoriskt tryggas i avvaktan på en allmän lagstiftning rörande hithörande frågor. Ett sådant provisorium bör icke kunna föregripa denna allmänna lagstiftning, då här endast avses, att vissa redan nu gällande föreskrifter utsträckas att omfatta vissa smärre grupper av lägenhetsinnehavare, som under nuvarande förhållanden icke med någon trygghet kunna bebo sina lägenheter.

Då de första nya löneregleringarna för prästerskapet infalla redan år 1914, äro föreskrifter i av Riksdagen angiven riktning påkallade snarast möjligt.

På grund av vad sålunda anförts, får Riksdagen anhålla, att de föreskrifter i kungl. kungörelsen den 15 april 1904 angående beredande av tryggad besittningsrätt åt innehavare av vissa lägenheter å prästerskapets lönehemman, som enligt kungl. förordningen den 15 september 1911 skola iakttagas vid utarrendering av ecklesiastika löneboställen, måtte utsträckas att gälla sådana lägenhetsinnehavare å dessa boställen, som bebo dem själva tillhöriga, före den 1 januari 1913 uppförda byggnader.

Stockholm den 29 mars 1913.

Med undersåtlig vördnad.
